

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra JEPPE PAA BIERGET

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 235. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb03val-shoot-idm140583362939328/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

ACTUS I, SCENA 6.

JACOB. Singot, Jeppe.

JEPPE. Mir zu.

JACOB. Godtaar med Halvparten.

JEPPE. Ich tank ju, Jacob! drik man dat dig di Dyvel
haal, dat ist dig vell undt.

JACOB. Jeg horer, at du kand snakke Tydsk, Jeppe!

JEPPE. Ja vist, det er saa gammel dat; men jeg snakker
det ikke gierne, uden jeg er fuld.

JACOB. Ja saa snakker du det dog i det ringeste eengang
om Dagen.

JEPPE. Jeg har været 10 Aar under Malicien, og skulde
ikke forstaae mine Sprog?

JACOB. Jeg veed det nok Jeppe! vi har jo været i Com-
panen sammen i to Aar.

JEPPE. Det er sandt, nu erindrer jeg det. Du blev jo
hengt engang, da du løb bort ved Wismar.

JACOB. Jeg skulde henges, men jeg fik Pardon igien. Saa
nær hielper saa mangen Mand.

JEPPE. Det var Skade du blev ikke hengt, Jacob. Men
var du ikke med i den Auction, som stod paa den
Heede, du veedst vel selv?

JACOB. Ej! hvor har jeg ikke været med?

JEPPE. Jeg glemmer aldrig den første Psalme Svensken
skjød. Jeg troer der faldt paa eengang 3000, om jeg
sagde 4000 Mænd. Das ging fordyvled zu, Jacob! du
kand wol das ihukommen. Ich kan nicht negten, daß
ik jo bange var in dat Slag.

JACOB. Ja, ja! Døden er haard at gaae paa; man er saa
Gudsfrygtig, naar man gaaer imod Fienden.

JEPPE. Ja det er sandt; jeg veed ikke hvoraf det kand
komme. Thi jeg laae og læste den heele Nat, forend
Auctionen skulde staae, i Davids Psaltkar.

JACOB. Jeg undrer mig over, at du, som har været Sol-
dat tilforn, lader dig cujonere af din Hustrue.

JEPPE. Jeg! gid jeg kun havde hende hid, saa skulde du
see hvor jeg skulde bastenere hende. Nok et Glas,
Jacob! jeg har endnu 8 Skilling tilbage, og naar de ere

JEPPE PAA BIERGET

opdrukne, drikker jeg paa Borg. Lad mig faae et Kruus
Øll ogsaa.

In Leipsig var en Mand,
In Leipsig var en Mand,
In Leipsig var en Læderen Mand,
In Leipsig var en Læderen Mand,
In Leipsig var en Mand,
Die Mand han nam en Fru etc.

JACOB. Singot, Jeppe.

JEPPE. Hej! He ----- j! He ----- Din Skaal og min
Skaal og alle gode Venners Skaal, He --- He --- j!

JACOB. Vil du ikke drikke Rifogdens Skaal?

JEPPE. Jo nok, giv mig for en Skilling endnu. Rifogden
er en skikkelig Mand; Naar vi stikker ham en Daler i
Næven, gjør han sin Saligheds Eed for Herskabet, at
vi ikke kand betale Land-Gilde. En Skielm der nu har
fleere Penger; du borger mig nok for en Styver eller to.

JACOB. Nej Jeppe! du taaler ikke at drikke meer nu. Jeg
er ikke den Mand, der vil, at Giæsterne skal overvælde
sig i mit Huus, og drikke meer end de har got af. Jeg
vil heller miste min Næring; thi det er en Synd.

JEPPE. Hej! nok for en Styver.

JACOB. Nej Jeppe, nu skiænker jeg ikke meer; tænk, at
du har en lang Vej at gaae.

JEPPE. Hundsvot, Caronie, Beest, Slyngel, Hej, He ---
i --- i.

JACOB. Far vel Jeppe! Lykke paa Reisen.

SCEN. 7.

JEPPE *alleene*. Ach Jeppe! du est fuld som et Beest. Mine
Been vil ikke bære mig. Vil I staae eller ey I Carnalier?
Hej saa! Hvad er Klokken? Hej Jacob Hundsvot Sku-
ster! Hej! nok for en Styver! Vil I staae I Hunde! Ney
Drollen far efter mig om de vil staae. Tak, Jacob Skoe-
mager! lad os faae en frisk. Hør, Cammerat! hvor gaaer